# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 41. Warszawa, 27 grudnia 1934 r. Rok XVI

T R E Ś Ć:



## SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

### 251.

**Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1934 r. Nr. P. 5-146/6/34 o organizacji pracowni psychotechnicznych kolei państwowych.**

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), zarządzam co następuje:

§ 1.

(1) Pracownie psychotecziczne, zwane w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „pracowniami", są zakładami pomocniczemi wydziałów sanitarnych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych.

(2) Zakres działania pracowni obejmuje okrąg dyrekcji, w której została ustanowiona z zarządzenia Ministra Komunikacji, oraz okręgi tych dyrekcyj, które z zarządzenia Ministra Komunikacji mają być przez nią obsługiwane.

§ 2.

(1) Zadaniem pracowni psychotechnicznej jest:

1) badanie pod względem psychotechnicznym wszelkich rodzajów pracy w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" i warunków tej pracy, w celu ich udoskonalenia,

2) badanie, dla celów służbowych, pracowników P. K. P., oraz kandydatów do służby na P. K. P.,

3) badanie przyczyn wypadków na P. K. P. i wskazywanie środków zapobiegawczych przeciw wypadkom ze stanowiska psychofizjologji,

4) prowadzenie potrzebnych badań naukowych z dziedziny psychotechniki.

(2) Metody, tryb i ogólny plan badań psychotechnicznych dla poszczególnych pracowni, jak również szczegółowy zakres czynności pracowni i jej personelu określa Ministerstwo Komunikacji.

(3) Kolejność badań poszczególnych grup osób, przeznaczonych do badania, ustala naczelnik służby sanitarnej, w porozumieniu z zainteresowanymi naczelnikami służb i naczelnikiem biura personalnego dyrekcji.

(4) Wyniki badań, przeprowadzonych przez pracownię, przechowywane są w archiwum pracow-

ni. Orzeczenia pracowni przesyła się kierownikom jednostek służbowych, które skierowały pracowników do badania psychotechnicznego, jako dokumenty poufne, celem dołączenia ich do akt osobowych pracownika. Odpisy wyników badań mogą być wydawane jedynie na żądanie kierowników jednostek służbowych, które skierowały pracowników do badania.

§ 3.

(1) Na czele pracowni stoi kierownik, podległy bezpośrednio naczelnikowi służby sanitarnej.

(2) Kierownik pracowni:

1) jest odpowiedzialny za działalność pracowni i jej inwentarz,

2) przeprowadza osobiście badania psychotechniczne, lub sprawuje nadzór nad badaniami,

3) dokonywa kontroli obliczeń koleracyj między wynikami badań psychotechnicznych a przydatnością służbową pracowników,

4) wydaje orzeczenia na podstawie dokonanych badań,

5) jest bezpośrednim zwierzchnikiem przydzielonego mu do pomocy personelu i ma w stosunku do niego następujące uprawnienia:

a) nakazuje pełnienie służby poza ustalonemi godzinami pracy w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych względami służbowemi,

b) zakazuje w nadzwyczajnych okolicznościach wydalania się z miejsca zamieszkania nawet poza godzinami pracy,

c) udziela urlopów okolicznościowych do 7 dni w ciągu roku,

d) zezwala na wydalanie się z pracowni w godzinach pracy,

e) donosi naczelnikowi służby sanitarnej o występkach i wykroczeniach służbowych wraz z wnioskiem o ukaranie, oraz o przestępstwach zagrożonych kodeksem karnym, wreszcie przeprowadza dochodzenia służbowe w przypadkach pilnych,

6) wydaje polecenia w zakresie badania i stawiennictwa do badania psychotechnicznego pracownikom, skierowanym przez właściwe jednostki służbowe do badania.

§ 4.

(1) Jeżeli kierownik pracowni nie może pełnić swych czynności służbowych, zastępuje go pracownik wyznaczony przez naczelnika służby sanitarnej.

(2) Na zastępcę przechodzą wszystkie prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność kierownika.

§ 5.

(1) Kierownik pracowni ma prawo czynić doraźne zakupy materjałów i inwentarza użytkowego do wysokości 100 zł miesięcznie.

(2) Pracownia jest obowiązana rejestrować inwentarz użytkowy i materjały, będące w jej posiadaniu.

§ 6.

Kierownik pracowni porozumiewa się z jednostkami służbowemi podległemi dyrekcji bezpośrednio, z wydziałami zaś i biurami dyrekcji, oraz z innemi dyrekcjami okręgowemi kolei państwowych i z podległemi im jednostkami służbowemi—tylko za pośrednictwem przełożonego naczelnika służby sanitarnej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, instrukcje i zarządzenia sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

---

## 252.

**Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 grudnia 1934 r. Nr. P. 5.-132.-58/34 o przekazaniu wydziałom handlowo-taryfowym D. O. K. P. załatwiania spraw restauracyj, bufetów i t. p. przedsiębiorstw przemysłowych na dworcach kolejowych.**

Sprawy restauracyj i bufetów kolejowych oraz innych przedsiębiorstw przemysłowych na dworcach kolejowych, załatwiane dotąd w biurach personalnych, jakoteż nadzór nad powyższemi przedsiębiorstwami, przekazuję z dniem 1 stycznia 1935 r. wydziałom handlowo - taryfowym (działom ogólnym), które winny w tych sprawach porozumiewać się z biurami personalnemi.

W związku z tem należy w ust. (1) § 16 przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 54 z 1934 r.) wykreślić pkt. 27) i wpisać go do ust. (1), § 11-go tych przepisów jako nowy pkt. 14a), z równoczesnem wykreśleniem w nim słów „z wyjątkiem przechowalni bagażu" i zastąpieniem ich wyrazami „w porozumieniu z biurem personalnem" oraz ze wstawieniem w ostatnim wierszu przed słowem „ruchu" wyrazów „biurem personalnem oraz".

---

## 253.

**Nr. P. 5-132-71/34 z dnia 7 grudnia 1934 r. w sprawie kompetencji dyrektorów kolei państwowych co do umarzania byłym pracownikom nieściągalnych pretensyj pieniężnych.**

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 7 września 1934 r. ogłoszonem w Dz. U. M. K. Nr. 31, poz. 192, należy w § 2 ust. (2) pkt. 7 przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 54 z 1934 r.) wstawić jako nową lit. „h" zdanie o brzmieniu następującem:

„Odpisywanie byłym pracownikom okręgu nieściągalnych pretensyj pieniężnych, wynikłych ze stosunku służbowego i powstałych bez ich winy, do wysokości 200 zł. w pojedyńczym przypadku, pod warunkami wskazanemi w zarządzeniach Ministerswa Komunikacji o odpisywaniu pretensyj nieściągalnych".

---

### 254.

**Nr. P. 5.-132.-78/34 z dnia 14 grudnia 1934 r. co do kompetencyj zastępców naczelników służb (biur) i zastępców kierowników działów D. O. K. P.**

Na zapytanie jednej z dyrekcyj okręgowych kolei państwowych wyjaśnia się co następuje:

W myśl postanowienia § 4 ust. 2 Statutu organizacyjnego D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 9, poz. 54 z 1934 r.) „w czasie nieobecności. dyrektora kolei państwowych na zastępcę przechodzą wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność dyrektora". W myśl postanowienia ust. ostatni § 10 tego statutu, przepis § 4 ust. 2 odnosi się także do mianowanych zastępców naczelników służb i biur, a tam gdzie zastępcy nie mianowano — do kierowników działów upoważnionych do zastępowania naczelników. W myśl wreszcie postanowienia ust. 2-go § 14 cytowanego statutu, przepis § 4 ust. 2 tego statutu dotyczy także pracowników upoważnionych do zastępowania kierowników działów.

Wchodząc we wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność zastępowanego naczelnika służby lub biura, zastępca ma również prawo wydawania i podpisywania, w imieniu dyrektora kolei państwowych, decyzyj zastrzeżonych zasadniczo dyrektorowi, które dyrektor przekaże naczelnikowi służby lub biura.

Zasada powyższa ma również zastosowanie do pracowników zastępujących kierowników działów, jeżeli idzie o decyzje należące zasadniczo do kompetencyj naczelnika służby lub biura, które naczelnik, za zgodą dyrektora, przekaże kierownikom działów.

### 255.

**Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1934 r. Nr. P. 5-102-16/34 o przekazaniu prac Komisyj Oszczędnościowych Komisji Usprawnienia Kolejnictwa.**

Niniejszem znoszę Komisje Oszczędnościowe przy Ministerstwie Komunikacji, utworzone zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1931 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 21, poz. 160) i zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 2 grudnia 1931 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 24, poz. 194), a zebrane przez nie materjały przekazuję do dyspozycji Komisji Usprawnienia Kolejnictwa, powołanej do życia zarządzeniem mojem z dnia 16 lipca 1934 r. Nr. P. 5-102-9/34.

---

## SPROSTOWANIA.

W Nr. 31 poz. 195 Dz. Urz. M. K. z 1934 r. należy w tabeli II, w ustępie dotyczącym Oddziału Ruchowo-Handlowego, w Tczewie po wyrazie „Bąk" wstawić ujęty w nawias skrót: „(wył.)".

Nr. P. 5-134-14/34.

W ust. 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1934 r., ogłoszonego w Dz. U. M. K. Nr. 34, poz. 217, należy wykreślić wyrazy „rejonów lekarskich" oraz wyrazy „i aptek", a słowo „sanatorjów" ująć w nawias.

Nr. P. 5-139-18/34.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1934 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 33, poz. 209) należy w ust. 1 pkt. 1 § 16 Statutu organizacyjnego oddziałów kolei państwowych zamiast wyrazów „agenturami stacyjnemi" wstawić wyrazy „agencjami kolejowemi".

Nr P. 5-134-20/34.

---

**WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.**

Drukarnia Państwowa Nr 73723. 27.XII.34. 8.200.

**WARUNKI PRENUMERATY.** Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia [illegible] [illegible] [illegible] w sprawie [illegible]

[illegible]

[illegible] Komunikacji [illegible]

[illegible]

[illegible] stężonego [illegible]

[illegible] Komunikacji w porozumieniu [illegible] w sprawie [illegible]

[illegible]

§ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]